

trossamfund: Nu beder vi jer om at lave noget om. Næ, det, vi siger, er: I har valgfriheden til i den debat, som vi i hvert fald forestiller os, der fortløbende vil være, at tage den beslutning, I finder rigtig.

Det er sådan set det, vi synes er den mest rimelige måde at gøre det på, altså at give dem valgfriheden til selv at beslutte, hvad de vil i folkekirken og i andre trossamfund.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Hr. Martin Henriksen for sin anden og sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Man beder jo netop kirken om at lave noget om, hvis man går ind og siger, at nu kan det ene sogn lave et ægteskabsritual, som ser sådan ud, og så kan det andet sogn lave et ritual, som ser ud på en anden måde. Så giver man jo en mulighed for at lave noget om, uden at de har bedt om at få lave noget om.

Hvorfor kan man ikke se, at det vil kunne føre til en splittelse i folkekirken, det vil kunne føre til flere fraktioner inden for folkekirken. Jeg ved godt, at der er fraktioner på nuværende tidspunkt, men der er ikke nogen grund til at skubbe til den situation, der er på nuværende tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Nu har jeg faktisk en forestilling om, at den danske folkekirke er stærk nok til selv at træffe også de her beslutninger på det grundlag, som den synes vil være rigtigt. Men jeg synes næsten, at hr. Martin Henriksen selv giver det bedste svar, for netop hver gang, der er blevet stillet et spørgsmål, bliver der sagt: Der gives mulighed for.

Ja, lige præcis, i ordets helt nøjagtige betydning. Der gives med lovforslaget her en mulighed. De får en valgfrihed i den danske folkekirke og i andre trossamfund til at træffe de beslutninger, de måtte. Men der er intet i det her lovforslag, som på nogen måde pådutter, pålægger eller påtvinger hverken den danske folkekirke

eller andre trossamfund noget, og det kunne vi heller ikke drømme om at gøre.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Man må med sorg konstatere, at for hver gang fru Lissa Mathiasen åbner munden, taler vi os længere og længere fra hinanden.

Fru Lissa Mathiasen giver jo klart udtryk for, at hun ikke aner, hvad i hvert fald folkekirken er, men vil gå ind og blande sig i både folkekirkens og andre trossamfunds organisation ved at påtvinge det, som fru Lissa Mathiasen kalder valgfrihed, selv om hun ved, at der ikke er nogen, der ønsker den. Man blander sig i organisationen, man blander sig i kirkens selvforståelse. Men det slap jo ud: Fru Lissa Mathiasen kan slet ikke forstå, at kirkeministeren er her.

Sandheden er vel, at fru Lissa Mathiasen overhovedet ikke mener, at det her er et kirkeforslag. Det er et ideologisk paradeforslag, hvor homoseksuelle skal gøres til heteroseksuelle, fordi man åbenbart skammer sig over de homoseksuelle.

Så vil jeg da bare lige sige: Det handler faktisk også om, hvad kirkerummet skal bruges til. Det ved fru Lissa Mathiasen nok ikke, men det er også noget, der hører under kirkeministeren.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

I det her lovforslag lægges der jo ikke op til en eneste beslutning om, hvad kirkerummet skal bruges til. Det synes jeg er væsentligt at fastholde. Der tror jeg, at fru Birthe Rønn Hornbech har misforstået noget, måske set det som et spørgsmål, men det står ikke i lovforslaget, lad mig endelig præcisere det.

Nej, vi ønsker stadig væk ikke at blande os i folkekirkens organisation. Vi vil give mulighed for, at man kan tage den frie debat. Men jeg synes til gengæld også, at det havde været naturligt, om man gav os muligheden for som politikere her i Folketinget at tage den frie debat om loven om registreret partnerskab, også med den ressortminister, det forslag reelt hører under.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.